

Květná neděle

Na nástěnce v jednom kostele byl napsán tento text:

"Slyšel jsem o jednom člověku, který přišel na svět, aby trpěl. Umřel, aby nám dal život. Mnozí ho nepoznali a lidé, kteří ho obžalovali, považovali jeho život za podvod a klam. Oni totiž nepochopili, že byl opravdu Bohem, Božím Synem. Zřekl se všeho, aby nám dal úplně všechno. Zakusil temnotu, abychom viděli světlo."

Toto hluboké vyznání nám dává nejjasnější vyjádření pašijí a bude rezonovat celým dnem a každý, kdo má vnímavý sluch, tomu porozumí a najde odpověď, cestu i sílu pro svůj život.

Bratři a sestry, i když často říkáme, že pašije připomínají: "To Kristus pro tebe...", zároveň volají: "A co ty pro Krista konáš?"; a v hlavě nám zůstává děj a v srdci dojetí a předsevzetí být vděčný za spásu, kterou nám Spasitel přinesl na kříži a s ním také ochota nést své kříže. A každé ráno také vzbudíme dobrý úmysl: Ježíši, s tebou chci se modlit, pracovat, trpět a umírat. Obětuji ti své práce, modlitby a bolesti a spojuji je s tvým životem, utrpením a výkupnou smrtí na kříži.

A tak prožijme tyto dny s důvěrou v Boží milosrdenství.

Podívejme se, jakou důvěru v Boží odpuštění měla svatá Terezie od Ježíše. Řekla o Jidášovi, který zradil Ježíše: "Kdybych byla Jidášem, tak bych se nešla oběsit na stromě, ale zavěsila bych se Pánu Ježíši kolem krku a držela se ho tak dlouho, až by mi odpustil.

Tuto důvěru v milosrdnou Boží náruč připomíná i náš papež František. Bylo to v roce 2018.

V sobotu 17. března se papež František vydal do míst spjatých se svatým kapucínem Padrem Piem. Svou pouť zahájil v Pietrelcině, přesněji kousek od města, na vrchu zvaném Piana Romano, kde před sto lety Padre Pio obdržel stigmata. Dorazil sem jako vůbec první papež v historii. Ve zdejší kapli se krátce pomodlil a setkal se se zdejšími obyvateli.

V promluvě František poznamenal, že svou pouť začíná v místech, kde otec Pio přebýval v roce 1911. A již tehdy mladý kapucín zažíval útoky zlého démona. "V oněch hrozných momentech otec Pio čerpal životní mízu ze soustavné modlitby a důvěry, kterou vkládal v Pána," řekl papež a citoval z korespondence Padre Pia: "Všechny ošklivé přízraky, které mi démon vnášel do mysli, zmizely,

jakmile jsem se s důvěrou svěřil do Ježíšova objetí." A František dodal: "Tady je veškerá teologie! Máš problém, jsi sklíčen, nemocen? Svěř se do Ježíšovy náruče. Takže se nebojme v modlitbě Pána Ježíše obejmout a svěřit mu své starosti a bolesti.

Na Zelený čtvrtek je sloužena mše svatá na památku Večeře Páně. Při chvalozpěvu Sláva se rozezvučí zvony a po jeho ukončení utichnou až do Velikonoční vigilie. Po obřadech nějakou dobu adorujeme před Svátostí Oltářní uloženou v bočním svatostánku.

Na Velký pátek slavíme památku umučení Páně, kdy nasloucháme pašijím o utrpení Ježíšově, uctíváme svatý kříž a nakonec následuje svaté přijímání, ovoce plodu kříže. Po obřadech se odkryje Boží hrob k tichému uctění a modlitbě.

Na Bílou sobotu večer si vezmeme s sebou svíci, kterou nám ministranti na začátku obřadů po druhém zpěvu "Světlo Kristovo" pod kůrem rozžehnou. Plamen svíce je symbolem vzkříšeného Krista. Začátek obřadů bývá (v případě příznivého počasí) před kostelem. Velikonoční vigilie potom vrcholí obnovou křestního slibu, kdy s rozžatými svícemi v rukou se třikrát zřekneme zlého a třikrát vyznáme víru v Trojjediného Boha, v jeho svatou církev, vzkříšení mrtvých a život věčný.

Plnomocné odpustky ve Svatém týdnu můžeme získat na Zelený čtvrtek, když zbožně zpíváme na konci mše svaté pátou a šestou sloku písně Chvalte ústa vznešeného. Na Velký pátek, když se při obřadech zúčastníme adorace kříže a na Bílou sobotu večer při vigilii při obnově křestních slibů. Vždy je třeba při tom splnit ještě další obvyklé podmínky.

Proto kéž prožívá každý z nás tyto svátky usebraně a s duchovní užitkem.

V neděli na Hod Boží (nebo druhý svátek velikonoční) bývá sbírka na kněžský seminář v Olomouci. I tam je potřeba naší pomoci. Náklady na jednoho bohoslovce v semináři činily (v roce 2013) 145.000,- Kč za rok, bohoslovci si měsíčně platí na pobyt v semináři 1.800,- Kč, zbytek na ně doplácí diecéze, tzn. my.

Na **Hod Boží velikonoční** v neděli si můžeme přinést velikonoční pokrmy, které se budou po mši svaté žehnat.

Na **Velký pátek** je předepsaný přísný půst od masa (který se nedá nahradit) od 14 let nahoru a půst újmy – to je jednodenní úplné nasycení při hlavním jídle

a něco málo se může pojest ráno a večer – pro věřící od 18. do dokončeného 59. roku života.

Postem od masa, který musíme také dodržovat každý pátek, rozumíme zdržovat se pokrmů připravených z masa teplokrevných zvířat. Je tedy povoleno požívat v postní den maso z ryb. Je také dovoleno připravit jídlo s tukem zvířecím nebo jíst chléb se sádlem. Není však dovolena polévka z masa. Půst od masa je předepsán v každý pátek každému katolíku po čtrnáctém roku věku. Je-li však v pátek liturgická slavnost, půst odpadá.